

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ὁ Ζολᾶ διατρίβει ἀπὸ τινος ἐν Ῥώμῃ συλλέγων τὸ ὕλικόν τοῦ νέου του μυθιστορήματος, τὸ ὁποῖον θὰ περιγράψῃ τὴν ἀρχαίαν Ῥώμην, τὴν μεσαιωνικὴν καὶ τὴν σημερινήν. Δι' ἐπιστολῆς τοῦ ὁ Γάλλος συγγραφεὺς ἐζήτησε συνέντευξιν παρὰ τοῦ Πάπα. Βεβαιούται ὅμως ὅτι ὁ ἅγιος Πατὴρ δὲν θὰ συγκατατεθῆ νὰ δεχθῆ τὸν ἄσεβῆ καὶ ἐλευθεροσέστομον μυθιστοριογράφον· ἐκτὸς ἂν οὗτος ἀποκηρύξῃ ἐγγράφως τὰ ἔργα του καὶ δεῖξῃ μετάνοιαν δι' αὐτά. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ, ὁ Ζολᾶ θάπληθῃ ἐκ Ῥώμης κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸν Πάπαν.

— Ὁ Ἑρνέστος Κούρτιος, ὁ πρὸ μικροῦ ἑορτάσας τὴν ὀγδοηχοστὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του, ἑώρτασε πάλιν τὴν 6 Νοεμβρίου (ἔ. ν.) τὴν πεντηχονταετηρίδα τῆς καθηγεσίας του. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἑορτὴν ὁ περιφανὴς φιλόλογος καὶ ἀρχαιολόγος ἦτο παρὼν ἐν Βερολίῳ, ἐδέχθη δὲ πανηγυρικῶς τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τῶν προσελθόντων φίλων καὶ ὁμιλητῶν. Πολυαριθμοὶ ἰδίως προσῆλθον αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν διαφόρων Πανεπιστημίων καὶ γυμνασίων, τὴν δ' ἐσπέραν παρετέθη ἐν τῷ περικαλλεῖ Καίξερχοφ πολυτελεῆς συμπόσιον, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθισαν οἱ κορυφαῖοι τῶν ἐν Βερολίῳ καθηγητῶν καὶ ἀρχαιολόγων, παντοειστρόπως ἐκδηλώσαντες τὸν πρὸς τὸν Κούρτιον ἐνθουσιώδη θαυμασμόν.

— Ὁ Σίρ Κάρολος Δίλκε, ὁ διαπρεπὴς ἄγγλος πολιτειολόγος καὶ συγγραφεὺς ἐδημοσίευσε κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα λαμπρὸν ἄρθρον ἐν τῇ Παρισίνῃ Προαίᾷ ἐπὶ τῶν Ἀγγλο-Γαλλικῶν σχέσεων, μεγάλην προξενήσαν ἐντύπωσιν καθ' ἅσπασιν τὴν Γαλλίαν. Ὁ Δίλκε ἐν τῷ ἄρθρῳ του αὐτῷ ἀποδεικνύει, ὅτι οὐδεμία, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον, ὑπάρχει αἰτία δυσαρρεσκείας μεταξύ τῶν δύο γειτόνων, αἱ σχέσεις τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ ὦσιν ἐγκάρδιοι. «Βεβαίως, λέγει, αἱ ἐπίσημοι σχέσεις δὲν φαίνονται καθόλου ἐχθρικοί· μόνον τοῦ τύπου οἱ ἀντεγκλήσεις, ἐπ' ἐσχάτων μάλιστα, κατέστησαν ἐπικίνδυνοι.» Διὰ τὸ ζήτημα τῆς Αἰγύπτου ὁμιλῶν ὁ Σίρ Δίλκε, ἂν καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκκενώσεως ὁ ἴδιος, ἐπιροίπτει εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν ἐκκρεμὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων προελθούσαν ἐκ τῆς ἐχθρικής αὐτῆς στάσεως κατὰ τῆς Σαλισβουρείου συμβάσεως.

— Ὁ ἐν Λονδίῳ πρὸ ἐτῶν ἀποκατεστημένος κ. Πλάτων Ε. Δρακούλης, ὁ συγγραφεὺς τοῦ φιλοσοφικοῦ συγγράμματος «Φῶς ἐκ τῶν Ἐνδόν» ἐκλήθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφόρδης ἵνα διδάσκῃ τὴν νεοελληνικὴν. Ὁ καθηγητὴς καὶ διακεκριμένος ἑλληνοεὐρωπαϊκὸς ἐπαρουσίασε πρὸς τὸν Πρύτανιν τὸν κ. Δρακούλην, δι' ἐκφράσεων λίαν τιμητικῶν.

— Ἀπέθανε κατ' αὐτὰς ἐν Λονδίῳ ὁ Τζῶν Οὐάλτερ, ὁ διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ Λονδινεῖου «Χρόνου» τῆς παγκοσμίου ἐφημερίδος, τῆς ἰδρυθείσης ὑπὸ τοῦ πάππου του τῷ 1788. Ὁ Τζῶν Οὐάλτερ ἐσπούδασεν ἐν Ὁξφόρδῃ τὰ νομικά, διετέλεσε δὲ ἐπὶ τριακονταετίαν μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Αὐτὸς ἔκτισε τὰ νέα μεγαλοπρεπῆ καταστήματα τοῦ «Χρόνου» καὶ τὴν ἑπαύλιν Βαρδούδ'. Ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ ἐβδομήκοντα ἑπτὰ ἐτῶν.

— Ὁ διάσημος οὐγγρὸς μυθιστοριογράφος Γιόκαϊ ἔλαβε κατ' αὐτὰς συνέντευξιν μετὰ τῆς αυτοκρατορῆος τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ, τὴν ὁποίαν δημοσιεύει βιενναῖα τις ἐφημερίς. Ἐξ αὐτῆς μανθάνομεν ὅτι τὸ νέον ἔργον τοῦ γηραιοῦ συγγραφέως, τὸ ὡς μόνον διασκέδαζιν

ἔγοντος τὴν ἐργασίαν, ὡς εἶπε, ἐπιγράφεται *Μαγνήτα*, ἐκ τοῦ ὀνόματος μιᾶς μαγίσσης ἄλλοτε περιφήμου.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Σ. Φραγκοῦδη ἐξεδόθη εἰς τόμον ἐκ 300 σελίδων μυθιστορημα ἐπιγραφόμενον «Τὰ ὄνειρα».

Ἐπισημονικά

Ἄναγινώσκομεν ἐν τῇ Τεργεσταίᾳ Νέα Ἡμέρα: «Πρὸ μηνῶν ἐγένετο ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Ἱατρικῆς πολὺς λόγος, περὶ νέας τινὲς μεθόδου πρὸς θεραπείαν τῆς φυματιώσεως. Ὁ διάσημος ἱατρός Λανσερό, εἰσηγούμενος τὰ κατ' αὐτὴν, ἐπήγεσε σφόδρα τὸν ἐπινοήσοντα τὴν νέαν ταύτην θεραπευτικὴν μέθοδον, ἑλληνα ἱατρὸν Κ. Σπυριδῶνα Καραθιᾶν. Ὁ ἔμπειρος καὶ ὀξύνοος οὗτος Ἀσκληπιάδης, παρατηρήσας ὅτι ἐκ πάντων τῶν ζώων, ἡ αἰξ καὶ ὁ κύων εἶναι τὰ δυσκολώτερον ὑπὸ τῆς φθίσεως προσβαλλόμενα, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἀναλύσῃ τὰ ὄρα αὐτῶν· εὑρε δ' ἐν αὐτοῖς μεγάλην ποσότητα ἡλεκτροϊκού ὀξέος, στοιχείου λίαν ἀντισηπτικοῦ, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ. Ἐσκέφθη επομένως ὅτι εἰσαγωγὴ εἰς τὸν ὀργανισμὸν τὸ στοιχεῖον τοῦτο (διὰ τροφῶν ἰδίως καὶ φαρμάκων παραγόντων αὐτῷ) θὰ δυνηθῆ νὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς πάσχοντας. Μέχρι τοῦδε ἡ εἰσαγωγὴ τῆς θεραπείας ταύτης εἰς ἀσθενεῖς πρῶτον καὶ δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πνευμονικῆς φθίσεως, ἐπήγαγε θαυμαστὰ ἀποτελέσματα. Ἐντὸς δύο μηνῶν φθισικὸι πυρεσσόντες διαρκῶς, αἰμοσπύοντες καὶ εἰς ἄκρον ἐξηντημένοι ἀνέκτησαν τὰς δυνάμεις αὐτῶν, τρώγοντες, περιπατοῦντες καὶ κοιμώμενοι ἡσυχῶς. Καθὰ ἐπιστέλλουσιν ἐκ Παρισίων, ἡ ἀνακάλυψις αὐτῆ θὰ ἀποβῆ λίαν εὐεργετικὴ εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, οὐ μικρὰ δὲ ὀφείλεται ἐπὶ ταύτῃ τιμῆ εἰς τὸν ἀνεπιδείκτως καὶ ἄνευ πατάγου ἐργαζόμενον ἑλληνα ἱατρὸν.»

— Εἰς Λυδῶν ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ διασημοῦ φυσιολόγου Κλαυδίου Βερνάρδου ἐγεγραμμένου μνημείου. Θυμωμάτιον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς Φερδινάνδος Βρυνετιέρ.

Θεατρικά

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν «Κωμωδιῶν» παρεστάθησαν διὰ πρώτην φορὰν οἱ «Βουκολακες», τὸ περίφημον δράμα τοῦ Ἑρρίκου Ἴψεν, κατὰ μεταφρασίν τοῦ κ. Μ. Γιαννουκάκη. Τὴν Καν Ἄλβεν ὑπεδύθη ἡ Κα Ἐλένη Ἀρνωτάκη, τὸν πάστορα Μάνδερς ὁ κ. Εὐάγ. Παντόπουλος, τὸν Ὁσβάλδον ὁ κ. Εὐτύχιος Βουνασέας, τὸν Ἐνστραν ὁ κ. Π. Κωνσταντινόπουλος καὶ τὴν Ρεζινὰν ἡ Δις Κική Ἀρνωτάκη. Πρὸ τῆς ἀναπετάσεως τῆς αὐλίας ὁ κ. Γρηγόριος Ξενοπούλου ἔλαμψε μίαν διᾶλεξιν περὶ τοῦ Ἴψεν καὶ εἰδικώτερον περὶ τῶν «Βουκολακῶν». Τὸ δράμα ἀφῆκεν ἀνεξέλιπτους ἐντυπώσεις εἰς τὸ πικρὸν καὶ ἐκλεκτὸν τῆς ἐσπέρας ἐκείνης ἀκροατήριον, οἱ δὲ ἤθοισι, οἱ ὁποῖοι ἐπέδειξαν τέχνην ὑποκρισεως ἀπαράμιλλον, ἀνεκλήθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐπανειλημμένως καὶ ἀνευφημήθησαν ἐνθουσιωδῶς.

— Ἐν τῷ Παρισίνῳ θεάτρῳ τῆς Ἀναγεννήσεως ἐπέχθη διὰ πρώτην φορὰν τὸ πραγμαγελθὲν ἱστορικὸν δράμα τοῦ Σαρδου Γισμόνδη. Τὴν ἡρωίδα ὑπεδύθη μετ' ἀνυπερβλήτῳ ἐπιτυχίας ἡ δαιμονία Σάρρα Βερνάρ. Οἱ κριτικοὶ ἐξεφράσθησαν εὐνοϊκῶς περὶ τοῦ ἔργου, ἐξήραν δὲ ὁμοφώνως ὡς ἐξόχως δραματικὴν μίαν σκηνὴν ἐκ τῆς γ' πράξεως.

— Ἀπῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν θιάσου ἡ Κα Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου, διὰ νὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων ἐν Βόλῳ καὶ Σμύρῃ.

— Ὁ θιάσος «Πρόσδος», μεθ' οὗ συμπαρτεῖ ἐκτάκτως καὶ ὁ κ. Παντόπουλος, ἐκγυμνάζεται εἰς τὴν νέαν κωμωδίαν τοῦ κ. Χ. Ἀννίνου «Ἡ νίκη τοῦ Λεωνίδα» ἡ ὁποία θὰ παρασταθῆ μετ' ὀλίγης ἡμέρας εἰς τὸ θέατρον τῶν «Ποικιλιῶν».

— Ἀπέφυγε τὸ «Ζαχαροκάλυμνον» νέον κωμειδύλιον τοῦ κ. Χαρίση, ὁδὲν κατ' αὐτὰς ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῶν «Ποικιλιῶν».